

PROFILEN

I redaktionen: Lennart Flodström och Rolf Sundin. Ansvarig utgivare har vi ingen. Det är ingen som törs ta ansvaret.

Redaktören glöder sig - givetvis -

åt sina egna prestationer i SM. (Det kan han väl få göra, va?). Lite malört var det väl i glädjebägaren. Tidtagarna tappade 26 sek. i en klar maxflygning, och regnet orsakade ett vingfladder som ej var av denna världen i samtliga sex starter. Annars kunde man nästan ha garanterat ytterligare en omflygning mot Anders Håkansson (som givetvis hade vunnit i alla fall), men man får väl vara nöjd ändå. Jag skulle tro att det var flera kärror som försvann i dimman före tre minuter, så det jämnar väl ut sig i längden.

Likaledes gläder man sig ju åt "Loopy" Löfvanders insats, som ju var ett strå vassare. Åke har verkat en aning splittrad vid tidigare tävlingar i år, men på SM var han laddad. Rolf Hagel tippade när han hade sett motorflykten i Åkes första start, att Åke var mästaren. Och det var han ju. Åkes diesel låter nästan som en glödare numera. Verkligt vass. Ska vi säga landslaget nästa år, Åke? Längre bak i blaskan finns en uppställning över Skvadrarnas resultat och placeringar i årets tävlingar.

Det är inget tvivel om att standarden i klubben har höjts avsevärt. Nu har Roffe lyckats pricka 900 sek. i större sammanhang. Vi räknar nästan med att det händer flera gånger nästa år, och inte bara för Roffe.

Tråkiga saker. Ingemar i Stockholm, Hasse och Anton i Härnösand, Pelle K i Luleå. Vi är snart ett riksförbund själva.

Eftersom detta är sista numret för året ber redaktionen att få framföra ett litet citat: "God Jul".

MFK SKVADERNS klubbmästerskap 1963.

Klubbmästerskapen kördes även i år ute på Alnön. Vädret var synnerligen otrevligt med kraftig vind, massor av sjunk och sparsamt med termos. Den ende som lyckades hitta något av den senare varan var Lennart. Det var ett synnerligt fåtal skvad-
dar som känt sig manade till kamp denna dag och sensationen var nog att D - 2 lockat de flesta deltagarna. Det är första gången i klubbens historia.

D - 2. Äntligen. För första gången åkte Åke på moppe av en klubbkompis, nämligen av Anton, som i det svåra vädret verkligen flög mycket bra och nådde 456 sek. Åke kom tvåa och Lennart skrapade ihop en summa av 229 sek. Det blev ingen ordning på hans kärra förrän den kvaddat och han kunde montera en Wake-vinge på den. Zettis trimmade i det oändliga och när det var dags att börja tävla var det slut på hans kärror.

1. A.Fälldin 456 sek. 2. A.Löfvander 284 sek.
3. L.Flodstr. 229 sek. 3. K.Graveleij 165 sek. /bravo, Kurt/

A - 2. I denna klass nåddes de verkliga bottentiderna. Kärrorna kom ner fortare än man kunde få upp dem. Det ännu ej borttagna hässjevirket for hårt fram med särskilt Hasses A-2-kärror. Mycket mer finnas väl egentligen inte att säga om denna klass.

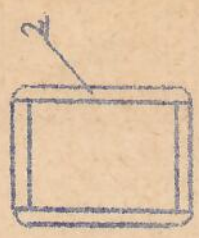
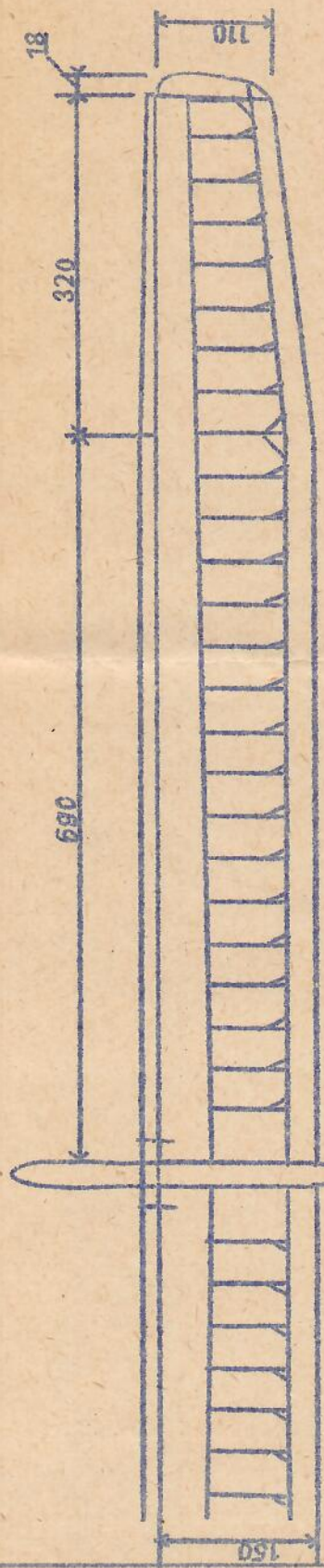
1. H.Eklund	333 sek.	2. R.Sundin	246 sek.
3. N.Helgesson	237 sek.	3. U.Lejdstrand	222 sek.

C - 2. Det skojigaste i denna klass var att Pelle Kempe visade så lovande takter och på fyra starter nådde 400 sek. Så flög hans kärra bort och kunde tyvärr ej återfinnas. Kärran var ej kopia av min UT-vinnare. Även Ulf Lejdstrand hann med några lovande trimstarter innan kärran blåste sönder för honom. Lennart gjorde den verkliga prestationen genom att skrapa ihop hela 691 sek, under det att undertecknad hade en mindre lyckad dag. F.ö. försvann en av mina kärror för gott i Alnö-skogen.

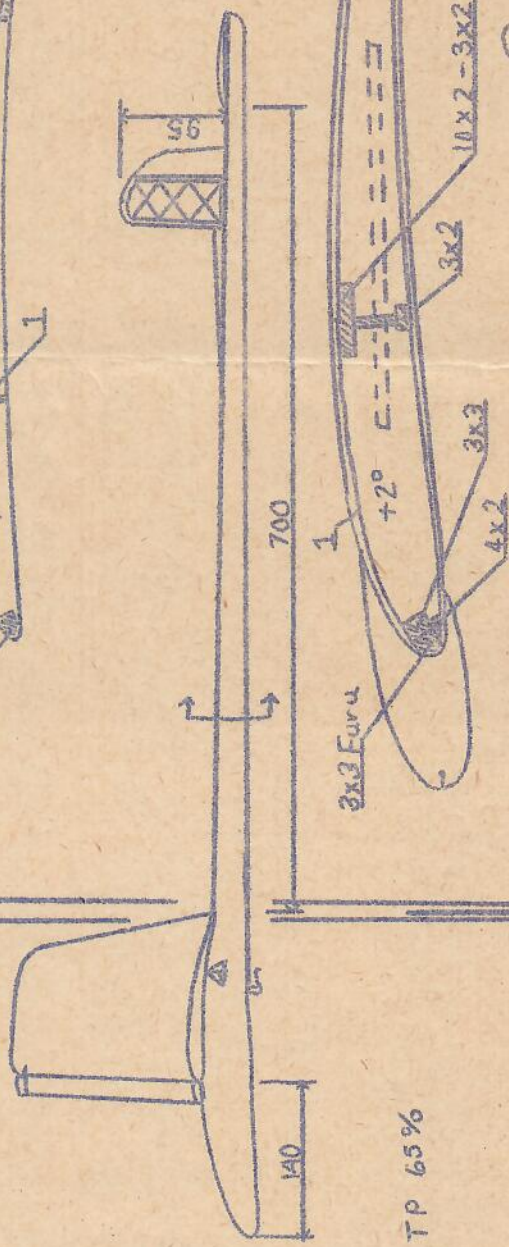
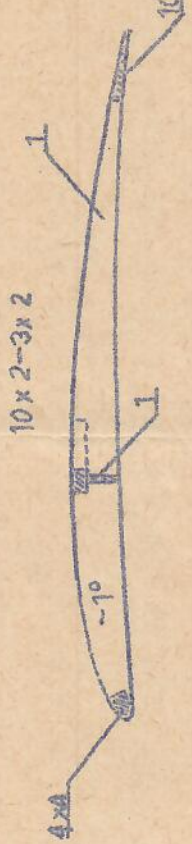
1. L.Flodström	691 sek.	2. Rolf Sundin	589 sek
3. P.Kempe	400 sek.		

ROFFE

U-form = 160

All materiel är balsa om ej annat angives.

TP 65%

Rinkelman A2

- J. Schulten - Holland

alla mått i millimeter

Spännvidd	1950
Längd	1000
Vingyta	28,9 dm ²
Stab.yta	5,0 dm ²
Totalvikt	411 gram

RESULTAT OCH PLACERINGAR NÅDDA AV SKVADRAR 1963

	VT Söderfors	Östersund	Uppsala	UT Ängelholm	Midlände	NL Vandel	VM W. Neustadt	SM Uppsala	Wentzelp. (1-klass)
A-2									
Ingemar Alm	846 (10)			778+734 (2)	661 (5)		765 (26)		
Hans Eklund		709 (1)	769 (1)	572+600 (8)	887 (1)				
Nils Helgesson			651 (3)						
Ulf Lejdstrand		680 (2)	560 (9)						
C-2									
Rolf Sundin	864 (11)	570 (1)	730 (4)	883+900 (1)	792 (1)		882 (5)	639 (20)	664 (3)
Lennart Flodström	858 (13)		778 (3)	877+848 (5)	683 (2)	790 (4)		852 (2)	706 (2)
D-2									
Åke Löfvander	767 (6)		570 (6)		858 (1)			883 (1)	
Leif Zetterlund					788 (3)				

Som synes ett ganska gott årsfacit. Man undrar bara varför Zettis kärror som flyger utmärkt på trimning skall misslyckas på tävling. Man trimmar så mycket före tävlingsens början att kärrorna måste tar slut.

Summerar man placeringarna så ser man att Roffe och Hasse har tagit tre segrar var i år. Åke har tagit två. I övrigt har vi fått nöja oss med andra- och tredjeplaceringar, om vi nu skall räkna medaljplatserna.

Uffe började säsongen bra, men kom sedan tydligen på villospår. Nisse har haft svårigheter med kärrorna hela året, och han kommer väl igen 1964 med nya modeller och friska tag. Roffe hade otur i SM, annars hade han kanske kunnat sätta en hyfsad punkt på säsongen. Men han har flera nya kärror på gång (utvecklade ur UT- och VM-kärrorna), och han har ännu bättre ledat för nästa år än han hade i år, då han egentligen inte hade någon bra kërre vid säsongens början.

Åke kommer med glödsår? nästa år, och det torde ge ytterligare några höjdmeter. Och undertecknad försätter med Celesta 2. Hur Ingemar gör är det ingen som vet. Han är ju förlorad, stackarn, såvitt vi kan förstå.

EN SANN SAGA, BERÄTTAD AV EN SNÄLL FARBROR

Det var en gång en liten gosse. Vi skall inte här tala om vad han heter, ty det är fullt att skvallra. Det kan dock nämnas, att hans namn och gärningar för alltid kommer att leva kvar i minnet hos dem, som samtidigt med honom var medlemmar i Sundsvalls Flygsällskaps modellflygsektion.

Som många känner till, var linstyrning något alldeles nytt omedelbart efter kriget. Den lille gossen var allmänt flygintresserad, men detta år, 1947, tog hans intresse andra vägar, och han började bygga linkontrollmodeller.

I samma veva dök i USA upp en man, som var särdeles knäpp på motorer. Hans namn var Dick McCoy - åja, sakta i backarna, han har byggt bra motorer också - och vad var naturligare än att den lille gossen fick McCoy på hjärnan. För alla unga och oerfarna läsare vill jag här understryka, att McCoy .19 av år 1947 var en för den tiden särdeles vass kryddbuck med en massa kullager, kannringar, batterier, tändspolar, hästkrafter och etc. mm. Den lille gossen bönade och bad, hotade och besvor sina föräldrar och si på hm hm - genom kär släkt i Staterna anskaffades ett par McCoy .19 och gossen var så lycklig, så lycklig. Nu hade han maskineri. Sålunda satte sig gossen neder och snickrade med stor möda och ännu större energi ihop en speedmodell. Klubbens veteraner skapade på huvudena och förutspådde bittra besvikelser och jämmer och elände.

Åren gick. Nya medlemmar kom till klubben, gamla medlemmar lade av, några medlemmar provade (herre, varför?) linkontrollmodeller, och en del lyckades få dem runt flera varv och till och med en och annan looping lyckades. Den lille gossen växte upp och blev yngling, han hade byggt, och byggde fortfarande många speedmodeller och han gjorde sitt yttersta för att göra Dick McCoy till en rik man. Året 1953 var inne. Ynglingen hade under sex år stoiskt uthärdat alla gliringar från klubbkamraterna, trots att han ännu inte hade fått någon av sina kärror att fullborda ett enda varv. Han bet ihop alla 32? tändarna och svarade bara, att han till slut skulle skratta både högst, bäst och sist.

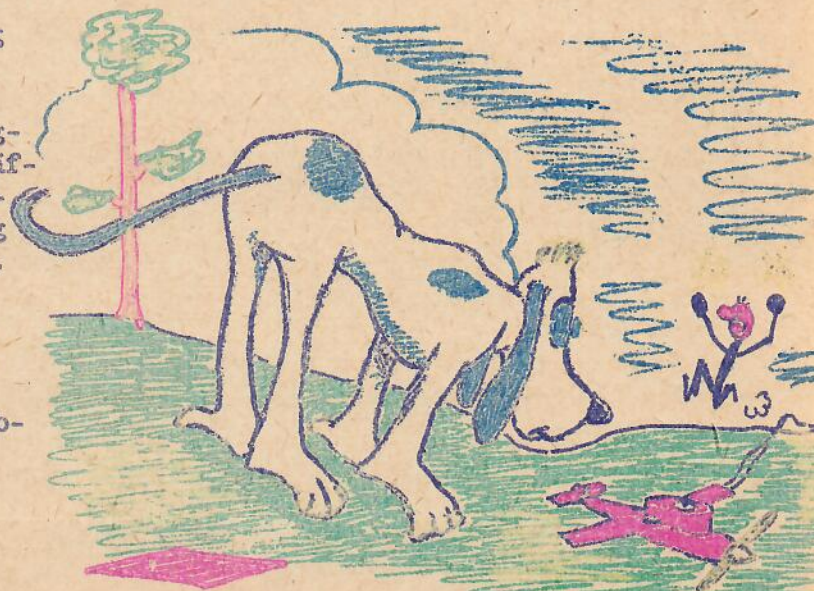
Så hände det sig på senvintern detta nådens år 1953 att han tillverkade en issläde, ty han ville i alla fall se hur pass bra motorn var. En cigarrformad kropp med två medar, styrfena baktill och McCoy.

Det var på Sidsjön. En bana sopades upp på isen, gossen ställde sig i mitten av den åstadkomna cirkeln och höll i linan som var fäst i släden. En kamrat startade motorn, vilda kommandorop ekade över nejden, och släden accelererade iväg i sin cirkelbana. Farten ~~ökade~~ ökade snabbt, men plötsligt studsade släden på en ojämnhet i isen, steg i en utsökt vacker båge till cirka tre meters höjd och avverkade ett ansenligt antal varv i perfekt planflygning. Slutligen lednade den dock och återvände till isen i alltför brant vinkel.

Det var dödstyst några sekunder, men sedan bröt jublet löst. "Han gjorde det." Nyheten spred sig som en löpeld över isen. "Han har lyckats."

Alla gratulerade honom och dunkade honom i ryggen. Blek men fattad tog han emot gratulationerna. ←

~~...~~
Han försvann från klubben. Han byggde inga fler modeller. Sist jag träffade honom hade han helskägg, ylletröja och jeans. Han låg på en säng och drack Chianti genom ett sugrör. På väggen hängde hans basker och på golvet stod hans gymnastikskor. Bredvid skorna, intill hans huvudgärd, satt en ung söt flicka och läste högt ur samlade dikter av Gabriella Mistral. Jag tror inte att han märkte när jag gick.

SM i friflyg i Uppsala den 13 okt. 1963.

Denna oktobersöndag var i sanning en lyckodag för MFK Skvadern, med en första och en andra plac individuellt och en andraplac i lagtävlingen. Men låt oss ta en sak i sänder.

Vädret var verkligen bottenartat med svinaktig blåst och kraftigt kallt regn hela tävlingstiden. Aldrig någonsin har jag förut sett så många och så rejäla kvaddar. Grabbarna nöjde sig inte denna dag med att misshandla moder jord, utan man gav sig på ett flertal bilar och det var bara med nöd och näppe man undgick personskador. Den gode Joulle från söder om landsvägen lämnade inget åt slumpen denna dag utan smulade sönder sina kärror så gott han kunde. Även undertecknad gjorde så gott jag kunde denna dag och lyckades med konststycket att få min VM-wake att blåsa sönder i luften. I sanning sorgesamt. Nåja, jag har i stort sett haft medvind hela denna tävlingssäsong, så i och för sig var det på tiden med en "downer" för mig. Och den kom. Reservkärran gillade inte alls vädret och hade jag inte till slut maxat i sista starten hade jag väl inte alls fått ihop något resultat. Nu blev det bara 639 sek och 19:e plac. Uj, uj. I A-2 gick det lika tokigt för Nisse Helgesson och Ingemar Alm. Flisorna rök omkring dem där de drog fram. Något bättre gick det väl kanske för Uffe Lejdstrand och Hasse Eklund, men någon riktig topplacering blev det inte för dem. Zettis med flera Skvadrar kämpade hårt men fick inte ihop särskilt många sekunder i vädret. Så ha vi då lämnat de otrevliga bulletinerna bakom oss och ha medvetet sparat de verkliga glädjeämnen till sist i denna redogörelse.

Åke "Loopy" Löfvander did it. Han blev den förste Skvadern i världshistorien som lyckades med bravurnumret att bli svensk mästare i någon klass. Och som han gjorde det. Det var verkligen Åkes goda dag. Kärran gick som på räls och uppförde sig genomgående väluppfostat. Åke fick vittring på guldmedaljen redan i ett tidigt stadium och släppte sedan ingen hm hm över bron. Starkt assisterad av Birgit snuvade han övriga segeraspiranter och lade beslag på den åtråvärda segern. Som lön för mödan fick han i pris en cherrans stor RC-motor med trottele på. Envetna rykten från vanligen välunderrättade källor påstår att Åke fått löfte att byta den hemska apparaten mot en Super Tigre "glödare" samt att Åke håller på med en mo-

difierad version av sin kära Pulteri, denna gång med trapetsformade vingöron. Åke tänker tydligen prenumerera på SM-tecknet i D-2 en tid framöver.

Floda gjorde även han en historisk insats genom att bli tvåa i den bushårda Wake-klassen. Och det var verkligen inte långt ifrån att även han lagt rabarber på ett SM-tecken. Hans helfestliga kärra "celesta" / lär betyda den himmelska eller något ditåt, höhöhö./ trivdes gott i rotblötan och flög verkligen säkert. Det enda som inte var riktigt lyckat med kärran var att den tycktes vara otillräckligt eller felaktigt impregnerad på vingarna och detta resulterade i svagt vingfladder under några av de ordinarie starterna. Efter fem flygningar konstaterades att säkre Anders Håkansson och Lennart hade exakt lika resultat med Nisse Hollander strax efter. För att avgöra vem som skulle få SM-tecknet beslutades om skäljeflygning. Spänningen var stor särskilt bland oss Skvadrar. Skulle vi få ännu en segrare denna dag. Anders och Lennart vevade upp gummimotorerna och skyfflade iväg. Men, tyvärr. Lennart kastade kärran i alltför flack vinkel, vilket gjorde att den orkade accelerera upp till för hög hastighet med synnerligen kraftigt vingfladder som påföljd. I och med denna fadäs tappade han en hel del av sin vanliga topphöjd och var i detta skede en ~~slagen~~ slagen man. Jag vill minnas att Anders fick en tid av cirka 3.40 med Lennart något 20-tal sekunder efter. Nåväl Lennart nådde som sagt en synnerligen hedrande andraplacering, som var desto trevligare med tanke på att Lennart kanske inte haft någon riktig topp under denna säsong om man fränsar hans fjärdeplacering vid NL i Danmark förståss.

Som ytterligare tillskott i glädjebägaren kunde konstateras att vi trots Ingemars mindre lyckade insats i A-2 lyckades med att försvara fjolårets andraplacering i lagtävlingen, som i år vanns av AKM.

Rent lokalpatriotiskt kunde vi också glädjas åt en andraplacering för Östersunds Arne Berglin i A - 2 och en framskjuten placering för Strömsunds "Lill-Piira" i D - 2.

Då vi ej har någon tillgång till resultatlista, får Ni försöka ge Er till tåls till "Modellflyg-Nytt" kommer.

ROFFE

ÅRSMÖTE!

Efter många om och men har vi äntligen lyckats åstadkomma en dag för årsmötet. Det blir enligt nedan:

KFUM-lokalen, Rådhusgatan 9, 1 tr., Tisdagen den 17/12 kl. 19.00

Om inte Åke Loopy Löfvander har alltför mycket att invända däremot kommer vi att ta oss en kopp Java och några kanelbullar till. Tyvärr har Anita Lindblom förklarat sig ovillig att sjunga för oss. Vi ska dock försöka övertala Lill-Babs.

SKVALLER

Linus råkade höra att någon hade "åkt kälke" med bilen. Gjorde sammalunda, men på taket. Ingen julklapp till Kerstin i år, va?

Ingevar Alm säger i ett uttalande till "Profilen": Det är väl inte bara Nischa som ska äta gopäran. En ann är så god som en ann, även ~~MAN~~ om man äter dom i Hudiksvall."

Pelle Kempe apropå Luleå: "Jag letade i dagar och nätter efter en firma som sålde byggsatser. Efter två månader fann jag en som hade det. Revell och Airfix och Aurora."

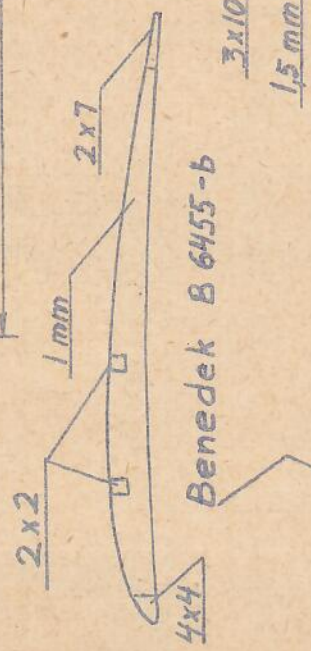
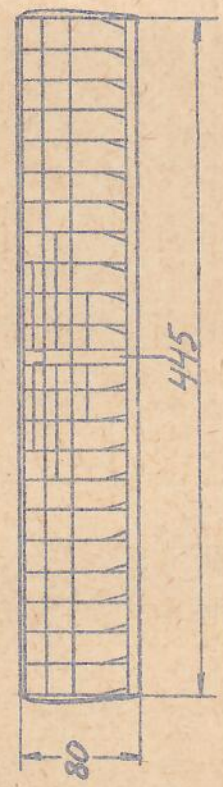
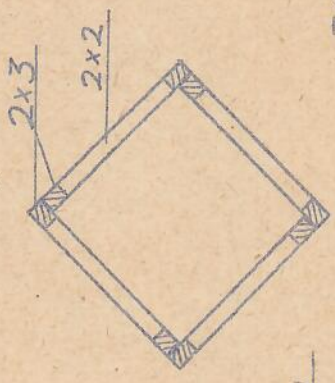
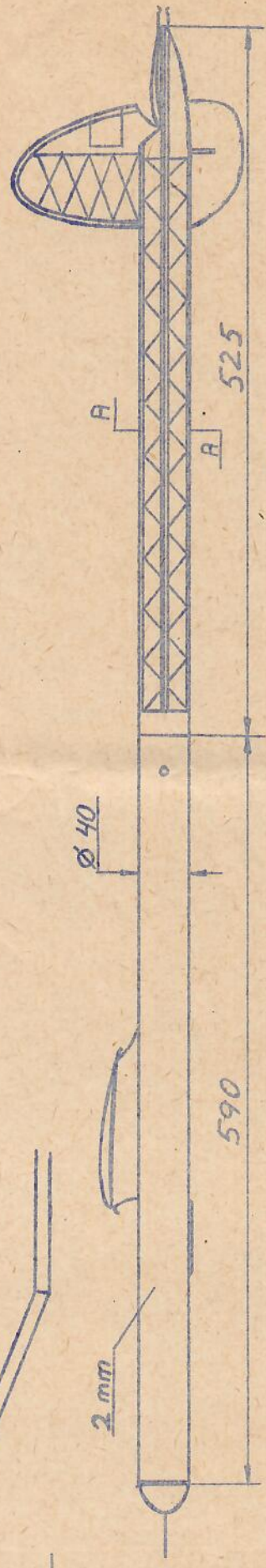
Ingenars broder Jörgen återvände för någon tid sedan från Gaza. Han påstår med beständhet att det är världens bästa modellflygfält. Mil efter mil efter mil utan en buske, utan ett träd, utan hundar, utan småbarn, utan vatten. Garanterad bortflygning i varje start. (termik i kubik). Nu undras bara: Är det verkligen så vi vill ha det? Åke Har ju en viss förkärlek för år och öar. Och Rofefe tycker inte längre om att flyga bort kärorna.

Bing Bång!

Och därmed får det vara bra för den här gången.

Vi ses på Sidsjön när isen kommit!

Benedek B 6455-b

Benedek B 8556-b

Propeller 540 x 750

14-16 str 6x1

Modellen flyger

höger - vänster

Propelleraxelns princip

A!
Celesta

Wakefield -63

L Flodström

MFK Skvadern

Sundsvall

Skala: 1:5

Pressstopp - nytt!

I pressläggningsögonblicket (när annars?) meddelas, att där nere i Hälsingland är det meningen att någonting skall hända.

Det är tävlingen om

Järvsöbocken

som äger rum den 6/1 1964 (obs: året) på Hamrsjön, någon mil från Järvsö.

Mat och logi kan ordnas för dem som eventuellt är villiga att stiga upp tidigt på morgonen den 6/1 (första start kl. 0845) och ställa upp i någon av de här nedan uppräknade klasserna.

A1, A2, C2, D2

3:-

4:-

4:-

4:-

startavgifter

Nu är det så, att man måste ha tävlingslicens för denna tävling. Dessutom skall anmälan vara inne i god tid. Licensansökan och anmälan om deltagande inlämnas till Rolf Sundin, Baldersvägen 56, Sundsvall (152817) eller Lennart Flodström, box 2080, Stockviksverken (69574)

Senast 20/12

inkl. money (schaber, kosing)

Efteranmälan kan ej godkännas. Ej heller pröjs i efterskott.

Gott nytt år!